

HWvEgmond, 2023

1. beginpsalm	- Psalm 3: 1,2
2. na de wet	- Psalm 130: 1,4
3. gebed	
4. schriftlezing	- Lucas 1: 20 - 18:8
5. tussenpsalm	- Psalm 143: 1,2,3,5
6. tekst	- Zondag 45 - Dordtse Leerregels V, par.4
7. na de preek	- Psalm 140: 4,8,9,10
8. na de belijdenis	- Psalm 22: 12,13
9. gebed	-
10. collecte	-
11. slotpsalm	- Psalm 105: 1,3

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Heeft bidden wel zin? Schiet je er wat mee op als je geregeld bidt?
Wordt het leven echt anders van: bidden?

Heel veel mensen zitten met deze vragen.

Ze hebben God al zo vaak gebeden of Hij helpen wil, maar het helpt allemaal niets.

Er is al zo vaak gevraagd of de Here wilde helpen om een verlanglijst met eigen moeiten op te lossen, maar er kwam geen verhoring. Als er dan een God is, waarom laat Hij ons dan in onze ellende zitten?

Of zou God al die jammerklachten niet horen?

Mensen met zulke vragen zien het gebed als een soort van bediening – op – afroep: je roept iemand die je dan op je wenken komt helpen. Net als in een restaurant bijvoorbeeld.

Je doet je bestelling, maar als er niets gebeurt dan zit dat in die bediening; als er geen hulp komt op je bestellend smeekgebed zit de hemel dicht of is God er niet meer.

Dat is de conclusie van mensen die God willen gebruiken om hen te verzorgen.

De Catechismus legt ons vanmiddag de vraag voor: waarom is voor christenen het gebed noodzakelijk?

De bedoeling van de vraag is duidelijk: als je christen bent, bid je. Wie met Christus leeft kan niet zonder gebed. Dan hebben we het nog niet over de verhoring.

Die Catechismusvraag wil ons losmaken van de gedachte alsof het gebed pas zin heeft als er verhoring is.

Los van die vraag over de verhoring zegt de Catechismus: het gebed is voor kinderen van God nodig.

Want, antwoord 116: het gaat in het bidden om het voornaamste stuk van de dankbaarheid.

We zijn, door het bloed van Christus uit genade verlost van de zonden.

En Gods Zoon onze Here Jezus Christus leert ons nu om op onze hemelse Vader te vertrouwen.

Roep tot Hem in uw gebed, opdat Hij als een trouwe Vader ons alles zal geven om in Zijn genade te leven.

We hebben de preek over Zondag 45 samengevat in het volgende thema:

**IN HET LEVEN MET ONZE HEMELSE VADER
IS HET GEBED OM GENADE
ONMISBAAR.**

I.

Met Zondag 45 begint een nieuw onderdeel van onze Catechismus. Ik denk dat we allemaal die drie delen van onze Catechismus wel kennen.

Ellende, verlossing en dankbaarheid.

Nu wordt in het deel van de dankbaarheid eerst de wet en daarna het gebed uitgelegd.

We zijn door het bloed van Christus verlost van de *ellende van de zonden en de dood*.

En wie in deze Christus gelooft, juicht om deze genade: wij hebben leven. Wij gaan met Christus de hemel in.

Zeker. Zondag één heeft dit ook als vaste troost beleden.

Alleen, die verlost christen zal na de belijdenis van Zondag één *niet* zeggen: zo dat was dat en nu gaan we weer op de oude voet verder.

Nee, we zijn gered van de dood, daarover is blijdschap. Maar als die blijdschap écht is ga je niet terug naar een leven in de dood.

Als een asielzoeker gered is uit het land waar hij werd vervolgd, zal hij uit dankbaarheid voor die redding niet terug gaan naar dat land waar ze het op zijn leven gemunt hebben.

Wie door Christus is verlost van de dood en de zonde, gaat vechten tegen de zonde.

Dat noemde de Catechismus in Zondag 34 een belangrijk deel van onze dankbaarheid.

Uit genade mogen we onder leiding van de Heilige Geest, Gods wet oppakken om voor *Gods eer en naam* te leven. Want we zijn door genade gered.

Onze toekomst is niet de dood, maar het eeuwige leven. Ons is de volkomen verlossing beloofd.

Wie dat nu gelooft zal zeggen: om Christus wil heb ik recht op genade.

Daarom staan we als christenen hier op aarde niet als hulpeloze wezens wat rond te kijken of we er nog wat van kunnen maken. We zijn niet zielig, maar we hebben uitzicht op een vaste toekomst!

Want we hebben een Vader in de hemel die uit genade voor ons zorgt!

Dat staat in de Schriften geschreven.

Wij leven met deze God, als onze Vader.

Dat "leven met God" betekent broeders en zusters, dat we een verhouding met Hem hebben.

We kennen Hem en we luisteren naar Hem en we spreken met Hem.

En al pratend, al biddend vragen we God alles wat we nodig hebben.

De grote ene God zal als onze Vader er voor zorgen dat wij alles krijgen wat we nodig hebben, om voor Hem te leven en te werken. Zodat wij altijd en overal de eer van God als Vader zullen vasthouden.

Nu is er een spreekwoord dat zegt: kinderen die vragen worden overgeslagen.

Als je steeds maar blijft zeuren om je zin te krijgen dan zegt je vader of je moeder: als je nog één keer vraagt om je zin te krijgen, krijg je juist niets.

Is dat bij God ook zo?

Wil God geen vragende, biddende kinderen?

Broeders en zusters, jongelui, God wil juist wel kinderen die Hem biddend en eren en Hem vragen om Zijn hulp.

In het paradijs wandelde God met Adam en ze spraken daar met elkaar over het werk dat er in de hof gedaan moest worden. Adam mocht van God alles vragen wat Hij nodig had.

Toen door de zonde dat gesprek, dat verbondsgesprek werd afgebroken, heeft Christus dat verbondsgesprek tussen ons en zijn Vader weer hersteld.

De Heiland heeft in het diepe en strenge oordeel om onze zonden Zijn mond *niet* open gedaan. Hij was van God verlaten. Hulp, bijstand van zijn Vader, daar kon Hij niet biddend om vragen.

Gelijk een schaap werd Hij ter slachting geleid; en gelijk een lam dat stom is tegenover de scheerder, zo deed Hij Zijn mond niet open. Jesaja 53,7.

Christus droeg gewillig het oordeel, opdat wij in ons vragend bidden door God niet zullen worden overgeslagen.

Kinderen van Vader in de hemel mogen om Christus' wil vragend praten met hun Vader. Bidt dankend om zoveel goedheid en genade.

Antwoord 116: ons gebed is het voornaamste deel van de dankbaarheid die God van ons vraagt.

Door het geloof in Jezus Christus, weten we dat we van de schuld van onze zonden zijn verlost.

Maar we moeten nog wel elke dag vechten tegen de zonde. De verzoeking en de verleidingen zijn sterk.

Waar zullen we dan onze hulp zoeken?

Broeders en zusters leef juist ook dan de hartelijke gespreksverhouding met de Here onze God!!

Want zonder dat gesprek, zonder dat gebed houden we het niet vol om te vechten tegen de zonden en te blijven leven voor de eer van God.

De Here wil ons alles geven opdat we bij Hem blijven.

Ja zonder de Here en Zijn genade, kunnen wij het geen moment volhouden om als christen te leven.

Wij zijn helemaal in alle opzichten van de Here onze God afhankelijk.

Echter alleen in die weg van ons gebed zal de gevende God geven wat we nodig hebben.

Wanneer de verwondering over de trouwe zorg van God verdwijnt; komt God buiten je leven te staan, of doet Zijn verbond en beloften, je niets meer, dan zal ook het gebed verdwijnen.

Maar ook andersom: wanneer we niet meer en willen bidden, verdwijnt God met Zijn genade uit ons leven.

Maar wie leeft uit het ware geloof zal in de weg van het gebed God eren en danken en bij Hem pleiten op Zijn beloften.

Dat past bij het christen zijn.

De Catechismus benadrukt dat: het gebed is voor de christenen noodzakelijk.

Antwoord 117 komt ons vervolgens leren hoe God nu wil dat wij Hem zullen aanroepen.

Maar laten we eerst de vraag mogen stellen: hoe beginnen we ons gebed?

Maken we eerst ons verlanglijstje klaar?

Zo van: ik wil een goede vakantie; mooie rapportcijfers, ik wil dat mijn sportclub de wedstrijd wint. Het zou ook mooi zijn als ik beter presteer dan mijn concurrent, enzovoort, enzovoort.

Vul maar aan.

U weet zelf wel wat u wilt invullen.

Gaan we onze wensen op een rij zetten omdat wij onszelf de meest belangrijke persoon vinden als we gaan bidden? Draait alles om mijn ik?

De Catechismus wijst er op: we gaan de Here, de enig ware God aanroepen om Hem te bidden *wat Hij ons geboden heeft*.

Overzie uw leven in het licht van de dienst aan God, dan ziet u wat u nodig hebt om voor onze God te leven en te werken. En dan zien we ook dat we de hulp van de Here daarbij hard nodig hebben.

Laat Hij ons Zijn bijstand zenden.

Daarom is het ook nodig dat we in ons gebed de Here erkennen als de enige ware God. Er is één God: de Here, de God van Abraham, Izaäk en Jacob, de Vader van onze Here Jezus Christus.

Allah is geen God.

Dat we dat in deze dagen dat begrip wordt gevraagd voor alle religies goed verstaan.

Ook Boeddha is geen God, evenmin als Baäl en welk verzinsel van mensen ook maar.

Wij bidden in ons gebed tot de ene ware God Schepper van hemel en aarde. En dan vragen we Hem niet iets waarvan wij denken dat de Here moet doen, maar we bidden Hem om alles wat Hij ons geleerd heeft om van Hem te bidden. Er liggen beloften van vergeving van de zonden en van eeuwig leven.

Bovendien hebben we naast ons een meebiddende Voorbidder: Jezus Christus.

We zijn tegenover God niet reddeloos. En in dit leven staan we ook niet hopeloos verloren. Want God heeft gezegd: er komt eenmaal heel veel verlossing. En op die beloften pleit een biddende kerk. Wij smeken om de vervulling van die beloften.

Vergelijk daarvoor Lucas 18. Vanaf hoofdstuk 17 vers 20 gaat het over de wederkomst.

Op weg naar de dag van die wederkomst zal de verdrukking zwaar worden.

Net als in de dagen van Noach en van Lot.

De mensen eten, drinken en trouwen ja iedereen leeft voor zichzelf.

In dat klimaat komt de kerk terecht in de laatste dagen. In vers 8 van hoofdstuk 18 horen we iets van die verbinding met hoofdstuk 17. "Zal er dan nog wel geloof gevonden worden op aarde?"

Het einde komt; er zal verdrukking komen, moeite, zorg en vervolging.

In die lijn (met het oog op de toekomst) spreekt de Heiland dan deze gelijkenis om de gelovigen, (ook ons) aan te sporen om nooit het gebed om genade en troost te vergeten.

Jezus bindt het ons in die gelijkenis op het hart: wat er ook mag gebeuren in uw leven en welke strijd en moeite u ook hebt mee te maken: slaat dat bidden nooit over. Ga elke keer maar weer als een vragend kind naar uw hemelse Vader.

Vergelijk de gelijkenis.

Die onrechtvaardige rechter is een man die zich van de mensen of van God niets aantrekt. Je zou zeggen: hij maakt zelf wel uit wat hij doen zal.

Nu is er ook een weduwe in de stad waar die onrechtvaardige rechter zijn werk heeft.

Die weduwe tekent de Heiland ons voor als het symbool van zwakheid: ze heeft geen man. Ze staat onbeschermd en weerloos in de samenleving.

Nu is het de plicht van de rechter om voor haar recht op te komen.

En daar blijft ze ook op aandringen bij die onrechtvaardige rechter.

Iedere keer weer komt ze bij hem terug en steeds weer lijkt het of hij die vragende weduwe overslaat.

Maar tenslotte denkt die rechter: ik zal haar maar haar zin geven, dan ben ik van haar af.

Want ze zou wel eens zo lang kunnen volhouden dat ik me nog eens moet schamen voor mijn onrecht.

Die doorvragende weduwe krijgt zo haar recht.

En dan trekt Jezus zijn conclusie: zal God zijn uitverkorenen, die Hem bidden, niet veel meer recht doen dan die onrechtvaardige rechter dat deed tegenover die weduwe?

Want God is toch rechtvaardig, eerlijk en trouw.

In Openbaring 15,3 zingen de verlostten: Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen."

Ziet u hier die scherpe tegenstelling tussen die onrechtvaardige rechter en onze rechtvaardige God?

Het zal in de laatste dagen zo zijn dat het lijkt of God het gebed niet hoort. De hemel is gesloten zou je denken.

En dan lijkt het er voor het oog op dat het ongeloof op rukt.

De vrijheid om onze kinderen, de kinderen van het verbond, vrij op te voeden komt soms al ter discussie.

In de wereld loert de verleiding en de verdrukking.

Mogen we nog straks nog wel zeggen: de Here, de God van Abraham, Izaäk en Jakob is de enige God?

Of is dat discriminerend?

De vrijmoedigheid om over de naam van de Here te spreken zakt weg. In dat klimaat smeken wij de Here om zijn genade en zorg over ons.

Terwijl de afval en het verzet tegen Gods Woord door gaat. Echter meerderen laten in die situatie het gebed er maar bij zitten. Waar is de Here dan, roepen ze.

Maar broeders en zusters, is ons hart dan nog wel vol van het verlangen naar de vervulling van Gods beloften?

Zijn we op aarde om te eten, te drinken, te huwen, te gokken, te spelen en mee weg te zakken in de zedeloosheid van de samenleving? Of belijden we dat we om Christus' wil het vaste verbondsrecht hebben op de verlossing van dood en vergankelijkheid. Want God de Getrouwe heeft het ons Zelf beloofd en verzegeld.

Die weduwe kende haar recht, maar ook haar zwakheid. Zelf kon ze niet voor haar recht opkomen.

Ze moest haar recht bij de rechter halen: en ze deed het ook!

Kennen wij onze zonden en de lokroep van de wereld?

Vergelijk antwoord 117 het ten tweede.

Weten wij, dat wijzelf vanuit ons eigen hart en leven geen weg kunnen openen naar de hemel?

We zijn als de weduwe, zwak en kwetsbaar. Ja ons recht ligt veilig bij Gód.

Pleit en smeekt Hem dat Hij Zijn Woord zal vervullen.

Broeders en zusters, zoek de kracht van uw gebed niet in het aantal mensen die met u meebidden. En denk ook niet dat de Here door middel van één of andere bijzondere gebedsvorm makkelijker tot verhoren te bewegen is.

Want de kracht van het bidden zit niet in het gebed op zich.

Maar de zekerheid van de verhooring ligt bij God, onze hemelse Rechter.
De kracht van het ware gebed ligt in de gehoorzaamheid aan de Schriften. De woorden van ons gebed zullen moeten aansluiten bij de woorden van God. Biddend en pleitend op Gods trouw bidden we om de genade van de beloofde vergeving en het leven. En om alles wat we nodig hebben om voor God te leven.

Vergelijk de Dordtse Leerregels hoofdstuk 5 artikel 4. Wij moeten voortdurend waken en bidden om niet in verzoeking geleid te worden. God wil juist ons gebed gebruiken om ons vast te houden bij de beloften van zijn verbond.

Pleitend op Christus' werk gaan we naar de Vader. Want God zal om Christus' wil de volhardende bidder recht doen. Met haast. Snel en spoedig, vers 8.

God wil zijn genade, zijn onderhoud en de middelen die we nodig hebben geven opdat we het kunnen volhouden. Op ons gebed *geeft* God ons wat we nodig hebben.

En zonder ons gebed stopt dat onderhoud en de zorg van God over zijn volk en komt de duisternis.

Zien we het: ook door ons gebed werkt de Here verder.

Dat heeft Hij in de geschiedenis van de kerk ook wel bewezen.

Elia heeft gebeden om droogte en regen.

En de Here gaf droogte en regen, opdat Israël tot bekering zou komen.

Hanna heeft gebeden om een kind: Samuël werd geboren om als profeet David tot koning te zalven.

Israël riep in Egypte tot de Here in hun benauwdheid en de Here verlost hen op hun hulpgeroep.

Op ons gebed gaat God verder met Zijn werk.

Op het gebed van de kerk reformeert de Here zijn volk.

De Here is met een biddende kerk onderweg naar het einde.

Leeft en bidt u zo met de Here?

Vertrouwt u op Zijn Woord?

Dan wordt het gebed om genade en verlossing in uw leven gevonden.

En dan kent u de taal waarmee de Geest ons leert te bidden: de taal van de Schriften; die klank van Gods Woord bepaalt de weerklank van ons gebed.

Aan de hand van Jezus Christus zullen we biddend tot de Vader gaan. Hij heeft ons het gebed van het Onze Vader geleerd. In dat gebed heeft Jezus Christus ons het inzicht gegeven dat het gaat om Vaders Naam en Vaders werk.

Om Christus wil weten we het: Vader hoort ons doorgaand bidden.

En eenmaal zullen alle gebeden van de kerk daarboven en hier beneden ook verhoord zijn.

God zal recht doen. Hij zal een volkomen verlossing geven.

De oprechte bidder zoekt hier op aarde biddend die vervulling van Gods beloften opdat wij straks Hem in de volle heerlijkheid (naar Zijn Woord) zullen loven en prijzen.

Dan zijn de gebeden veranderd in een lofzang op de hoge God die Zijn roepend volk heeft veranderd in een dankende kerk.

Amen.